

Hardy Bennis

MESTER- HIERARKIET

Introduktion til
den esoteriske lære 16

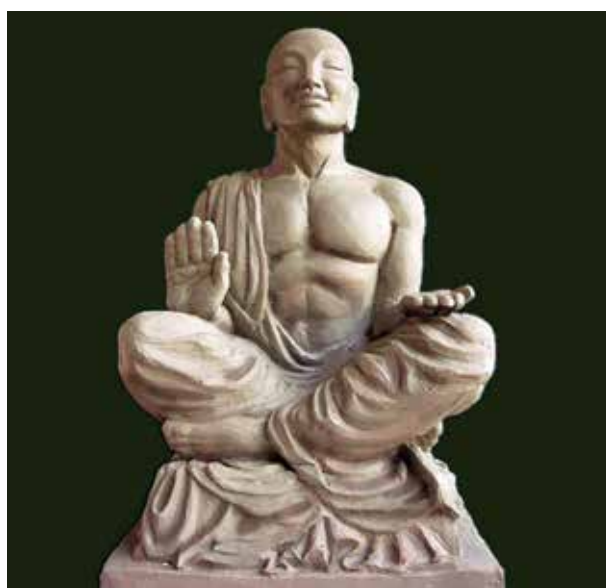

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

MESTERHIERARKIET OG DETS 7 DEPARTEMENTER

Introduktion til den esoteriske lære 16

Hardy Bennis

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Forsidebillede:
Kristus - Hierarkiets leder

MESTERHIERARKIET og dets 7 departementer

Introduktion til den esoteriske lære 16

Af Hardy Bennis

H.P. Blavatsky sammen med tre af Hierarkiets mestre.

Hierarkiet repræsenterer planetens hjertecenter og fungerer som et formidlingscenter, der overfører impulser fra Shamballa til mineral-, plante-, dyre- og menneskeriget. De øverste ansvarlige i dette center er *Manuen*, *Kristus* og *Mahachohan* (betyder "Stor Herre"). De er i daglig forbindelse med Sanat Kumara og spiller en afgørende og overordnet rolle i Hierarkiet. Som tidligere nævnt er Hierarkiet opdelt i syv departementer, og mestrene arbejder på grundlag af de syv strålers energikvaliteter og funktioner.

De tre ledere af Hierarkiet

Manuen

1. stråle – Evolutionens Herre – Manuen

Første stråle eller viljesaspektet formidles primært via *Manuen*, der også kaldes "*evolutionens herre*". Ordet "*manu*" er ikke et navn, men en titel. Det er Manuen, der "sår frøene" til et udviklingsforløb i en given periode i kraft af sin evne til at forbinde det guddommelige med den ydre formverden.

Manuen for 5. rodrace – den nuværende indoeuropæiske race – omtales i den esoteriske lære og hindutraditionen under navnet *Manu Vaivasvata*. *Manu Chakshusa* – Manuen for den forrige rodrace (den atlantiske) – er stadig til stede i menneskeheden, fordi manuernes perioder overlapper hinanden. Manu Chakshusa opretholder endnu en tid sin funktion, for han er stadig ansvarlig for de mennesker, der i fysisk forstand er direkte efterkommere fra atlantiderne – dvs. den såkaldt gule race.

Manuens arbejde

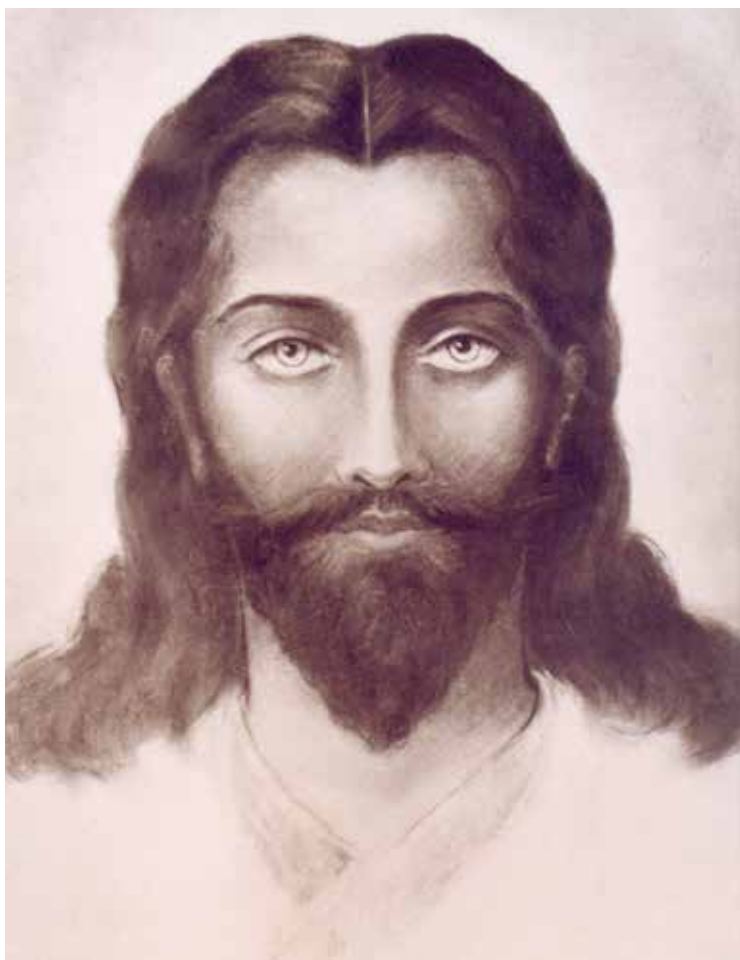
Manuens planetariske arbejde i denne periode drejer sig om blandingen af rodra-cens folkegrupper og deres udvikling. Arbejdet omfatter også en påvirkning af kontinenters og landskabers udseende og skabelse af forandringer – eksempelvis via naturkatastrofer.

Det er vigtigt at forstå dette emne i rigtigt. Mennesket har altid troet – og tror stadig – at både små og store naturkatastrofer sker af sig selv – eksempelvis når kontinentpladerne bevæger sig og skaber jordskælv og efterfølgende tsunamier. Det sker ofte med store tab af menneskeliv. Men naturens kræfter, som manifesterer sig på mange forskellige måder, er *alle* uden undtagelse styret af Manuens departement i samarbejde med store og kraftfulde deva-væsener.

Devaerne er planetens iboende herskere over det fysiske, luftens, vandets og ildens element. Dybest set bor menneskeheden "til leje" på en deva-planet. For de fleste er det sandsynligvis en overraskende og meget mystisk tanke, men som eksempel kan nævnes, at åndsvidenskabens forskere har iagttaget, at gigantiske orange deva-væsener "overvåger" alle atomkraftanlæg for at forhindre, at radioaktivt materiale beskadiger planetens æteriske beskyttelseslag, for det ville have uoverskuelige konsekvenser. Spørgsmålet om devaevolutionen behandles i senere.

Manuen og hans nærmeste medarbejdere er optaget af at påvirke international politik og potentialerne for fremtidens civilisationer. Det er Manuens opgave at vejlede og inspirere modtagelige statsledere og mennesker i ledende positioner overalt på planeten. I manuens departement arbejder flere højtstående mestre, som vil omtales under gennemgangen af de mestre, man kender navn og funktion på.

Kristus

2. stråle – Verdenslæreren – Kristus

Åndsvidenskaben oplyser, at 2. stråle altid administreres via et hjertechakra. Hierarkiet er planetens hjertecenter. Kristus er hjertecentrets leder, og han er desuden Hierarkiets leder. Kristus indtager dermed en central placering og rolle i Hierarkiet, for han er legemliggørelsen af kærlighed i ordets mest vidtrækkende betydning.

Solsystemets primære strålekvalitet er 2. stråle – kærlighedens og visdommens stråle. Kristus er derfor i mystisk forstand "søn af Solen". Livets og kærlighedens lys virker stimulerende, og det samme gør Kristus, når han stimulerer Kristusprincippet¹ i alle mennesker. Kristus kaldes også "*mestrenes mester*" og "*devaernes læremester*", og alle medlemmer af Hierarkiet er hans disciple. Denne gigantiske opgave udfører han naturligvis ikke alene, men assisteres af mestre på 2. stråle og af talrige højtstående devaer.

Verdenslæreren

Kristus overtog dette embede omkring 600 hundrede år f.Kr. efter den foregående verdenslærer, Herren Gautama Buddha. Den mester, som i Vesten kendes som Kristus, er kendt under andre navne i andre religioner. Hinduerne kalder ham Vishnu, og han levede i Indien som Herren Krishna for ca. 5.000 år siden.

¹ Ifølge åndsvidenskaben kan ethvert menneske udvikle Kristusbevidsthed. Når et menneske opnår Kristusbevidsthed, er det lavere fuldstændig underlagt det højere, det materielle er underlagt det åndelige, og det personlige er underlagt det guddommelige.

Hinduerne venter nu, at Vishnu vender tilbage til den fysiske verden som Kalki Avataren. Buddhisterne kender ham som Bodhisattvaen eller Herren Maitreya. I Islam venter de troende på Iman Mahdi, der skal fuldføre Mohammeds mission. Jøderne venter på Messias. På trods af at jøderne myrdede Jesus af Nazareth – Kristi udsending – for ca. 2.000 år siden, fortæller den esoteriske lære, at jøderne får endnu en chance. Denne flersidede mission omtales i Bibelen:

*"Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine, og mine kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen, og jeg sætter mit liv til for fårene. Og jeg har andre får, som ikke hører til denne fold, også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde."*²

Buddha

Buddha har siden han afsluttede sin opgave som Verdenslærer fungeret som forbindelsesled mellem Shamballa og Hierarkiet, og denne opgave er aktuell hvert år under Wesak-ceremonien, der normalt fejres ved fuldmåne i Tyrens tegn – for det meste i maj måned. Her strømmer en vældig bølge af fornyende åndelig kraft fra Shamballa, som via Buddha strømmer til Hierarkiet. Kraften modtages af Kristus på Hierarkiets og menneskehedens vegne. Senere er der en beskrivelse af den årlige Wesak-ceremoni.

² Joh. 10,14-16

Alle de store verdensreligioner venter på hver deres måde en verdenslærers komme, simpelthen fordi Verdenslæreren med mellemrum fornyer sin undervisning i verden. Det sker især ved overgangen mellem to tidsaldrer. Sidste gang skete det ved afslutningen af Vædderens tidsalder, hvor Verdenslæreren kom som "offerlammet" og "menneskefiskeren" – idealet for den efterfølgende epoke. Nu ventes han som den, der afslutter Fiskenes tidsalder og viser vejen ind i Vandbærerens tidsalder, hvor "livets vand" skal bringes ud til den tørstende menneskehed.

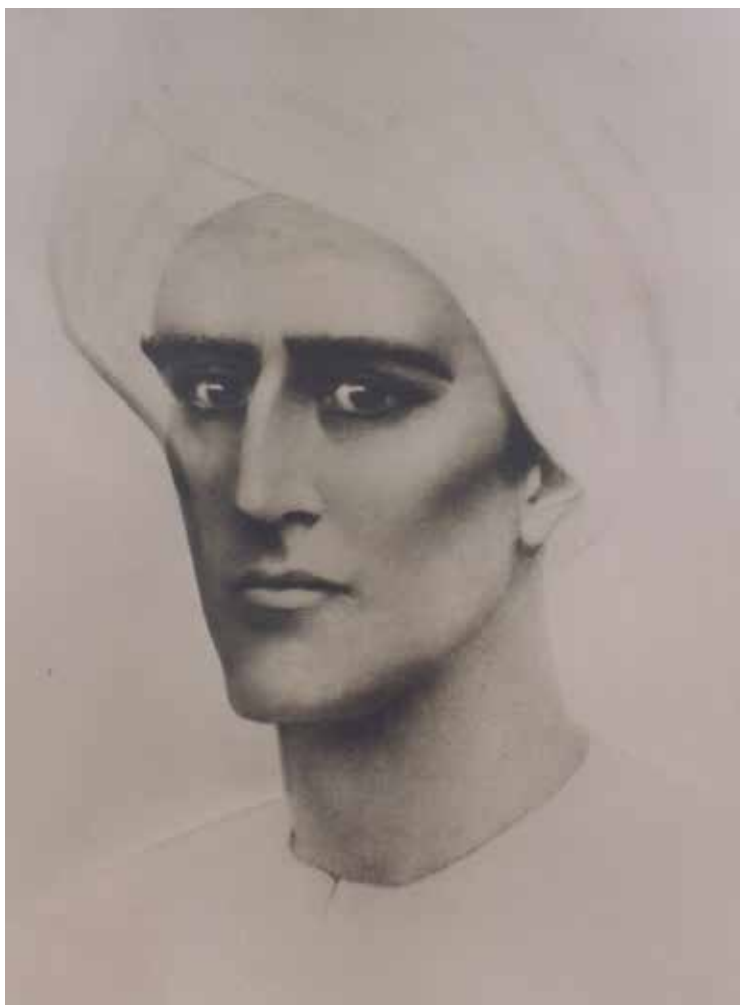
Kristus

Verdenslæreren har i virkeligheden aldrig forladt menneskeheden. Han er bare trådt tilbage fra offentlighedens lys, og i det skjulte er han til stede i verden. Den tibetanske mester Djwhal Khul beskriver det med disse ord:

"Lige siden han forlod Jorden, som det fortælles i Bibelen med nogenlunde nøjagtighed (selvom der er mange fejl i enkelthederne), er han blevet hos menneskeheden. I virkeligheden har han aldrig forladt den, kun tilsyneladende, og i sit fysiske legeme kan han findes af dem, der kender vejen. Han bor i Himalaya og har et nært samarbejde med sine to oplyste brødre, Manuen og Mahachohanen. Dagligt lader han sin velsignelse strømme over verden, og dagligt står han under et fyrretræ i sin have i timen ved solnedgang med hænderne løftet i velsignelse mod alle de, som oprigtigt og alvorligt søger og længes efter noget højere. Han kender alle søgende mennesker, og selvom de måske ikke kender ham, stimulerer det lys, han lader strømme imod dem, deres længsel, nærer den kæmpende livsgnist og ansporer aspiranten, indtil den store og vigtige dag kommer, hvor de står ansigt til ansigt med den Ene, som idet han er "løftet op" (i esoterisk forstand), drager alle mennesker til sig som indvieren af de hellige mysterier."¹

1 Alice A. Bailey: *Indvielse*, s. 57-58

Mahachohanen

3. stråle – Civilisationens Herre – Mahachohanen

Den tredje i Hierarkiets øverste ledelse er *Mahachohanen* – den højeste mester for 3. stråle – den aktive, kreative intelligens' stråle, og dermed også den overordnede leder af de fire aspektstråler 4., 5., 6. og 7. stråle.

Mahachohanen har været meget længe i Hierarkiets ledelse. Det siges at hans opgave går helt tilbage til de atlantiske tider. Før ham blev opgaven varetaget af en af de oprindelige Kumaraer. Mahachohanen opnåede ifølge esoteriske kilder selv mesterskab helt tilbage i Jordens tidligere inkarnation i Månekæden.

Civilisation og kultur

Mahachohanen kaldes også *Civilisationens Herre*, fordi det er hans opgave at stimulere intelligensaspektet. Man kan definere *civilisation* som menneskehedens reaktion på formålet med en verdenspøke. Civilisation er med andre ord det kollektive udtryk for de dominerende idéer og holdninger i en given periode. På samme måde kan man definere *kultur* som en kombination af følelsers og tankers forenede udtryk i den fysiske verden.

Naturligvis arbejder Mahachohanen ikke alene. Han har en stor gruppe af mestre og devaer under sig, og i fællesskab arbejder de på at præge og inspirere til vækst i tidsalderens idéer og impulser. Det siges, at for Mahachohanen er fremtiden som en åben bog.

I Alice A. Baileys litteratur oplyser den tibetanske mester Djwhal Khul flere gange, at under Anden Verdenskrig foretog Hierarkiet store omrokninger. Han fortæller bl.a., at den ophøjede mester, som havde haft Mahachohan-embedet i usædvanlig lang tid, var ved at overdrage opgaven til en af Hierarkiets mestre, nemlig lederen af 7. stråle, Rakoczy.

Rakoczy

Rakoczy – den nye Mahachohan

Mesteren Rakoczy er kendt under flere navne: Mester R., Den ungarske mester eller Greven. C.W. Leadbeater har oplyst en række af hans inkarnationer: Sankt Alban (ca. år 300). Proklos (412-485), Roger Bacon (1214-1294), Christian Rosenkreuz (1300-tallet), Janus Hunyadi (1385-1456), Francis Bacon (1561-1626) og greven af Saint Germain (han optræder i det meste af 1700-tallet).

Francis Bacon

I inkarnationen som Francis Bacon fik han adelstitlen Viscount Saint Alban, som uden tvivl har relation til inkarnationen som Sankt Alban, der er Englands nationalhelgen.

I virkeligheden var Francis Bacon søn af Elizabeth I og hendes hemmelige elsker, Jarlen af Leicester. Officielt ville Elizabeth være kendt som "jomfrumoderen", der var viet til England. Derfor blev den lille Francis adopteret til Elizabeths førstedame og hendes mand, rigskansler Sir Nicolas Bacon. Han blev i nær kontakt med Elizabeth og hoffet, og han opdagede da også som teenager, hvordan sagerne hang sammen.

Sir Francis Bacon

Den unge Francis var et universalgeni, der var i besiddelse af evner, som rakte langt ud over samtidens fatteevne. Han havde en lang række psykiske evner, og efter studieophold på Cambridge Universitetet, tryglede han om at slippe for fortsat undervisning, for han oplevede studieniveauet pinligt lavt. Han tog i stedet et jurastudie og blev advokat og senere rigskansler.

Visdommens sønner

Ved siden af denne aktivitet arbejdede han med en vision: *At arbejde for en fuldstændig kulturfornyelse, der skulle ændre kunst, filosofi, videnskab og religion.* Dette gigantiske projekt kunne han naturligvis ikke klare alene, og derfor samlede han en kreds, der blev kaldt "*visdommens sønner*", som skulle virkeliggøre dette fantastiske projekt. På denne måde begyndte et hemmeligt broderskab at tage form – *Rosenkorsets Kollegium* – der med årene bredte sig til mange europæiske lande. Projektet gik i store træk ud på følgende:

- At udvikle og forbedre det engelske sprog til fremtidens brug og gøre det til et verdenssprog.
- At sørge for omfattende bogudgivelser i England og Europa.
- At benytte teatret og kunsten som pædagogisk og åndeligt redskab.
- At igangsætte naturvidenskabelig forskning på gruppebasis.
- At formulere en åndelig funderet helhedsfilosofi for Den Nye Tidsalder.
- At arbejde i et rituelt-magisk fællesskab til velsignelse af verden.
- At bevare det til eftertiden og skjule det i hemmelige koder.

Kunst, kultur og videnskab

I den engelske renæssance gennemgik det engelske sprog en eksplosiv udvikling takket være en inspireret kreds af sprogfornyere. I den samme periode udkom en overvældende mængde bøger om mangfoldige emner. Forfatterne skjulte sig ofte bag pseudonymer. Og på kunstens område blomstrede England som aldrig før. Utallige dramaer på teatrene var angiveligt skrevet af Shakespeare, men efterhånden har forskningen afsløret, at Shakespeare blot lagde navn til for at skjule den virkelige forfatter – geniet Francis Bacon. Den naturvidenskabelige forskning begyndte at tage form og *The Royal Society* – det berømte *Videnskabernes Selskab* – så dagens lys. På filosofiens område udgav statsmanden Francis Bacon sine talrige værker, der betragtes som "filosofi for kommende generationer".

Bag alle disse utrolige initiativer stod alene Sir Francis Bacon – den lille mand med den karakteristiske hat og det lune smil – "manden der aldrig sov" – og hans kreds af medarbejdere.

Det gådefulde menneske

Selvom eftertiden tror det, døde Francis Bacon ikke i 1626. Han arrangerede sin egen forsvinden og tog i dybeste hemmelighed til det europæiske fastland. Hans færden er sløret og vanskelig at følge. Rakoczy dukkede op for sidste gang som greven af Saint Germain. Ingen ved, hvor han kom fra, og hvad han egentlig lavede. Men i 1700-tallet dukkede han op ved Europas hoffer og agerede med stor elegance ved de førende selskaber, hvor beslutninger blev truffet og aftaler indgået. Han var et gådefuldt menneske, der gik for at være alkymist og "mirakelmager".

Der er skrevet mange bøger om Francis Bacon og greven af Saint Germain, som delvis afdækker den dybere mening med dette utrolige menneske, som nu fungerer som *Civilisationens Herre*, og dermed som leder af de kommende århundreders fantastiske udvikling, som man foreløbig kun har set begyndelsen på.

Greven af Saint Germain

Hierarkiets mestre

Chohaner, mestre og andre indviede

Herefter skal der fokuseres på mestrene på et lavere trin i Hierarkiet, hvor det er muligt at se nærmere på de mestre, som åndsvidenskaben giver en smule kendskab til. Langt de fleste af mestrene ved man intet om.

Det er en chohan med 6. indvielse, der er leder af hver af de syv stråledepartementer. Under sig har han mestre med 5. indvielse. De danner det, der i litteraturen kaldes "den hvide" eller "den gyldne loge", mens den ydre loge eller ashram med 3. og 4. indviede kaldes "den blå loge".

Efter den atlantiske periode og syndfloderne trak Hierarkiets mestre sig tilbage fra offentligheden for at give menneskeheden mulighed for at udvikle sig uden deres hjælp og indgriben i menneskelige anliggender. Man kan derfor betragte Atlantis-epoken som menneskehedens barndom, hvor der blev ydet direkte hjælp til at udvikle den fantastiske atlantiske civilisation. Dengang var det nødvendigt, for det mentale aspekt – tænkeevnen – var ikke udviklet i samme grad som i nutidens menneske.

Forholdet mellem Hierarkiets medlemmer og den avancerede del af menneskeheden er derfor et helt andet i nutiden end tidligere. I nutiden er mestrene interesseret i intelligente mennesker, som har udviklet deres intelligens- og kærlighedsaspekt til et meget højt niveau. De søger medarbejdere, som de kan betro mindre opgaver og derved udvikle aspiranter og disciple, som engang skal overtage opgaven med at administrere planetens undermenneskelige riger – mineralers, planters, dyrs og menneskers udvikling – i stedet for som nu at drive rovdrift på de lavere naturriger, baseret på udnyttelse og undertrykkelse af andre mennesker og med grådighed og egoisme som drivkraft.

Fysiske og ikke-fysiske mestre

I den esoteriske litteratur kan man læse, at Hierarkiet består af 63 medlemmer og 49 af dem er for tiden til stede i fysiske skikkelser, mens 14 befinder sig i ikke-fysiske legemer. Mestrene lever forskellige steder på planeten – nogle alene, andre i familier eller mindre fællesskaber – og de har påtaget sig pligter i den ydre verden, selvom verden ikke ved det.

Tibetaneren taler i *En afhandling om Kosmisk Ild*,³ om forskellige metoder, som mestre og indviede bruger – eksempelvis den direkte inkarnationsmetode i form af:

- a) *Fysisk fødsel.*
- b) *Tilegnelse af et passende legeme* – dvs. at overtage en krop, som en discipel eller en indviet på et lavere niveau har forberedt gennem fødsel og opvækst, sådan at mesteren undgår spild af den tid, som alle almindelige mennesker skal bruge for at vokse op fra barndom til en passende modenhed.
- c) *Direkte skabelse gennem en viljeshandling.* Mesteren danner et *mayavirupa*⁴ – dvs. et illusorisk legeme, som kan benyttes overalt på planeten, når der er behov for det. Denne metode anvendes kun sjældent.

³ Alice A. Bailey: *Kosmisk Ild*, s. 706.

⁴ Mayavirupa er et legeme, der midlertidigt dannes, når en mester af en eller anden grund ønsker at stige ned på et lavere eksistensplan og derfor ved en viljeshandling (kriyashakti) danner et legeme af eksistensplanets stof.

Inkarnerede mestre kan leve meget længe på det fysiske plan, for de mestrer evnen til at regenerere den fysiske krop, sådan at den ikke ældes, nedslides og holdes fri for sygdomme. En mester i sit fysiske legeme kan ikke omkomme ved ulykker eller attentater, for en mester ved altid, hvad der vil ske både i nær og fjern fremtid. En mester er altid omgivet af en særlig gruppe af devaer (usynlige for det menneskelige øje), som har til opgave at hjælpe og beskytte.

Det primære i mestrenes arbejde kommer til udtryk via den viden og kontrol, de har over alle energityper. Det er her, man finder deres virkelige storhed og magt. Samtidig er det vigtigt at huske, at mestrenes etik, moral og selvkontrol ligger lysår fra almindelige menneskers etik, moral og selvkontrol. Det er ikke uden grund, at de kaldes for kærlighedens, visdommens og barmhjertighedens mestre.

Hierarkiets mestre

1. stråle mestre

Morya – 1. stråle chohan

Morya kaldes også mester M. I tidligere inkarnationer var han bl.a. Salomon, konge over Israel (975-930 f.Kr.). A-lal Ming, Tibets åndelige leder. Rossul Ibn Rahim, sheik i et arabisk land. Origenes, aleksandrinsk kirkefader (185-254). Fyrst Akbar, stormogul i Indien (1542-1605). Derudover gav han sammen med mesteren Kuthumi impulsen til dannelsen af Det Teosofiske Samfund i 1875, og han var teosofferne H.P. Blavatskys, H.S. Olcotts, Annie Besants og Geoffreys Hodsons mester.

I tiden frem mod Verdenslærerens genkomst har Morya ligesom flere andre chohaner midlertidigt indstillet deres arbejde med at uddanne disciple. Denne opgave har de overdraget til andre mestre og højere indviede, der har mere tid.

Morya er en vigtig inspirator bag verdens store nationale ledere, som har viljen til det gode kombineret med et visionært perspektiv. Winston Churchill og Franklin D. Roosevelt var blandt hans verdensdisciple ligesom lederne: Abraham Lincoln, Kennedy-brødrene, Nelson Mandela, Bill Clinton, Michael Gorbatjof, Martin Luther King, Vaclav Havel, Mahatma Gandhi, Kemal Atatürk, Annie Besant, Barack Obama, mange ukendte samt de mange kendte, som det ikke er muligt at nævne her.

Narayan

– er sammen med Morya Manuens nærmeste medarbejdere. Også Narayan har taget 6. indvielse, og det siges, at han er den ældste mester i Hierarkiet. Han er Indiens *indre* hersker, for det er hans opgave at føre Indien ud af landets nuværende kaotiske og urolige periode og samle de forskellige folkegrupper og mange religioner til en enhed. Han omtales nogle gange med den symbolske betegnelse Jupiter, og det siges, at han bor i Nilgiri bjergene i Sydindien.

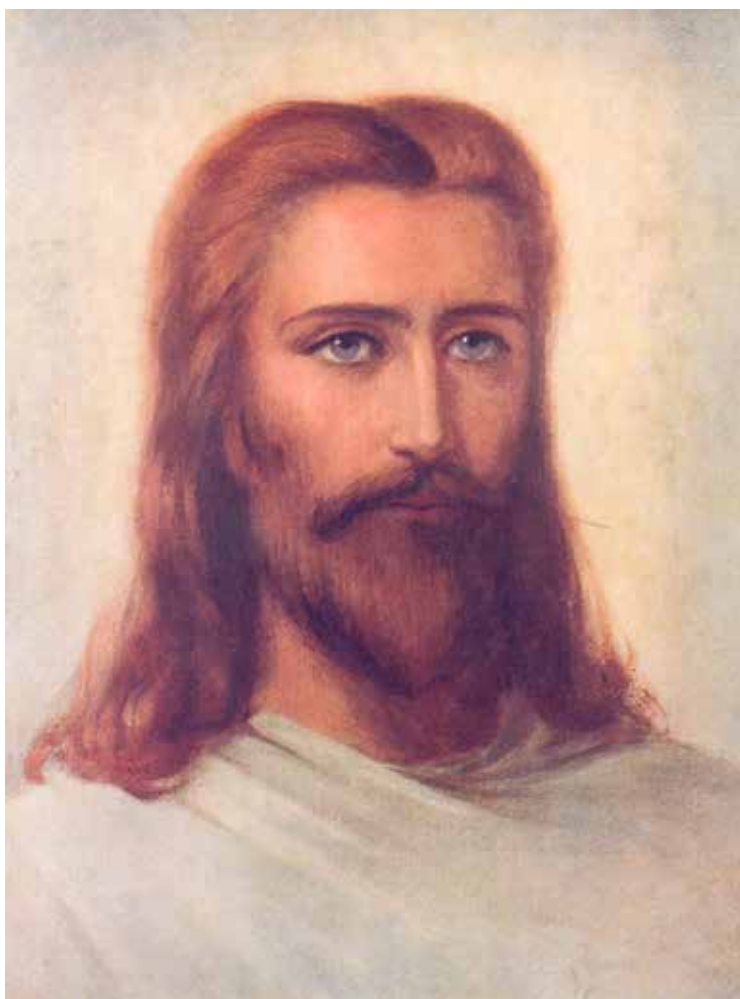
Herkules

– er en mester, som man ikke ved noget om ud over, at han i sin tid inkarnerede som den historiske Herkules eller Herakles, der viste vejen gennem menneskehedens tolv arbejder eller udviklingsstadier – et livsforløb, der senere fik mytisk og legendarisk karakter.

Herkules

2. stråle mestre

Kuthumi

Kuthumi – 2. stråle chohan

Kuthumi er kendt fra tidligere inkarnationer som flere højt respekterede åndelige lærere. Han var eksempelvis den berømte og højt indviede Pythagoras, som i Krotona i Syditalien oprettede et åndeligt center, hvor han underviste udvalgte elever. C.W. Leadbeater nævner ham som en egyptisk ypperstepræst ved navn Sarthon. Senere inkarnerede Kuthumi som den store buddhistiske reformator Nagarjuna, der bl.a. skrev *Juvelkæden*. Sammen med Morya stod Kuthumi bag oprettelsen af Det Teosofiske Samfund, og sammen med Morya skrev han mange breve til stifterne af Det Teosofiske Samfund – de såkaldte *Mesterbreve* eller *Mahatmabreve*, der nu opbevares på Royal Library i London, fordi skabelsen af dem fortsat er et mysterium. Kuthumi er også den mester, der har ansvaret for Hierarkiets bibliotek og arkiver. Disse oplysninger er detaljeret beskrevet i C.W. Leadbeaters bog *The Masters and the Path*.

Kuthumi bor sammen med Morya og Djwhal Khul i et utilgængeligt område i Tibet, der kaldes *Fredens Dal*. Kuthumi er den store inspirator bag flere af de verdensberømte klassiske komponister. Derudover overvåger han vigtige bogudgivelser og det åndsvidenskabelige litterære gennembrud i verden. Han har mange disciple overalt i verden, men har midlertidigt overført de fleste til sin nære medarbejder Djwhal Khuls ashram.

Kuthumi forbereder sig til at overtage Verdenslærerembedet, når Kristus i en ikke så fjern fremtid fortsætter sin udvikling i Sirius-systemet. Det sker imidlertid først, når Kristi genkomst har fundet sted – og beslutningen om genkomsten tages ved Hierarkiets stormøde i 2025. Kristus afslutter sit gigantiske åndelige livsværk her på planeten ved at tage 8. indvielse, men det kan ikke ske på Jorden.

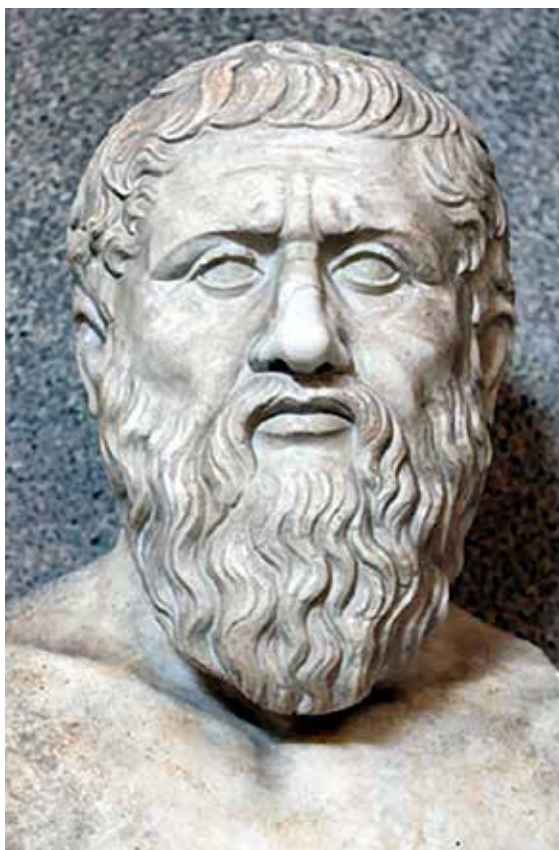

Djwhal Khul

Djwhal Khul

– bedre kendt som Tibetaneren eller DK – blev internationalt kendt for sit samarbejde med Alice A. Bailey gennem 30 år, hvor han med hende som kanal skrev mere end 12.000 sider avanceret esoterisk stof, som nok er den mest dybsindige åndsvidenskabelige litteratur, der nogensinde er skrevet. Desuden omhandler det emner, som aldrig tidligere har været udgivet på skrift. Tibetaneren siger imidlertid selv, at dette værk kun er den esoteriske litteraturs ABC, og engang i det enogtyvende århundrede vil der komme en discipel, som vil give en endnu dybere udlægning af den esoteriske lære – uden tvivl igen med Tibetaneren som inspirator.

Tibetaneren tog sin mesterindvielse i 1875 efter at have udsat den i flere århundreder for bedre at kunne udføre en bestemt opgave. Han var i forbindelse med Det Teosofiske Samfunds stiftelse meget engageret i at hjælpe samfundets forskellige pionerer, idet han bl.a. materialiserede sig på taget af hovedbygningen i hovedkvarteret i Adyar i Indien, hvor han underviste og svarede på spørgsmål fra deltagerne. Derudover hjalp han – sammen med andre mestre – H.P. Blavatsky med at forfatte hovedværket *Den Hemmelige Lære*.

Platon

Tidligere var Tibetaneren inkarneret som Dharmayoti, hvilket er betegnelsen for en af Buddhas nærmeste disciple. Han inkarnerede herefter som Clineas, en af Pythagoras nære disciple. Kort efter inkarnerede han som Platon (428-348), og han fik en enorm indflydelse – ikke alene på Europas, men hele Vestens civilisation. Senere inkarnerede han som en af de store buddhistiske reformatorer, Aryasangha – "manden uden hindring". Sammen med Nagarjuna og Shankaracharya betragtes han som "buddhismens tre søle".

Ufattelig aktivitet

I overgangsperioden til Den Nye Tidsalder fungerer Tibetaneren som Hierarkiets "forbindelsesled", og han har overtaget disciple fra flere af de andre mestre, som har påtaget sig forskellige presserende opgaver.

I den åndsvidenskabelige litteratur, som han i 30 år skrev via Alice A. Bailey, har han kommunikeret store mængder af oplysninger om mestrene og Hierarkiet – om discipelskab i den nye tid – oplysninger om

indvielser, som aldrig før har været beskrevet så detaljeret – og ikke mindst læren om de syv stråler, der er et af de største bidrag til fremtidens esoteriske psykologi, som sammen med esoterisk astrologi kommer til at spille en afgørende rolle i Den Nye Tidsalder. I hovedværket *Kosmisk ild* gør Tibetaneren rede for solsystemets skabelse og dets plads i en større sammenhæng – devaernes funktioner – esoterisk psykologi – psykiske fænomener – verdens problemstillinger – Hierarkiets genkomst – undervisning og modstandskræfternes arbejde på planeten – og meget meget mere. Han arbejder med mennesker, der helbreder ud fra positive motiver, og han har skabt et fundament for fremtidens healere i bogen *Esoterisk healing*, hvor der bl.a. er mange og vigtige oplysninger om det æteriske legeme.

Han står på Hierarkiets vegne bag dannelsen af det verdensomspændende triangelnetværk og den gode viljes netværk, som udbygges af mediterende mennesker overalt, så der kan dannes et lysende netværk af god vilje overalt i menneskeheden.

Nylghara

– omtales i bogen *Light of the Sanctuary (Lyset fra Helligdommen)* af Geoffrey Hodson, hvor han giver en række oplysninger om flere mestre, som man tidligere ikke havde kendskab til. En af disse mestre er Nylghara, der uden tvivl er 2. stråle mester. Nylghara viste sig for Geoffrey Hodson som en høj mester, der bar buddhistmunkenes safrangule kjortel, og i bogen beskrives alle de emner, som denne mester hjalp Geoffrey Hodson med i hans omfattende litteratur.

Den europæiske mester

– nævnes af Tibetaneren i hans litteratur. Den europæiske mester arbejder på 2. stråle, men det er alt, hvad der er oplyst om denne mester og hans arbejde.

3. stråle mestre

Venetianeren

Den venetianske mester – 3. stråle chohan

Den venetianske mester arbejder under den nye Mahachohan – Rakoczys – ledelse. Kendskabet til Venetianeren er sparsomt. Han opholder sig muligvis et sted i Europa. Efter sigende er kunsten, filosofien og litteraturen tre områder, der har hans interesse – og det samme gælder de store 3. stråle-temaer: Kommunikation, tænkning, psykologi, forretningsliv, handel og økonomi.

I en tidligere inkarnation var han den kendte nyplatoniker Plotin, der levede fra 204-270 e.Kr. Han voksede op i Alexandria og blev elev af vismanden Ammonius Sakkas. Han blev senere regnet for at være en af de vigtigste arvtagere til Platons oprindelige lære. Senere inkarnerede han som maleren Paulo Veronese (1528-88), der boede i Venedig og var en af de mest ansete renæssancemalere.

Paulo Veronese

Thomas More

To engelske mestre

– er nævnt i den esoteriske lære, men der er kun en begrænset viden om den ene af dem, for det siges, at han i en tidligere inkarnation var Thomas Vaughan (Eugenius Philalethes).

Den anden engelske mester var Thomas More i en tidligere inkarnation. Thomas More levede fra 1478-1535 e.Kr. Som Englands rigskansler, humanist og forfatter var Thomas More banebrydende. Hans berømte værk *Utopia* har givet ham tilnavnet "*den første utopiske socialist*". I bogen beskriver han en fredfyldt ø, hvor mennesker lever i absolut tros- og tankefrihed, og hvor forholdet mellem mænd og kvinder er jævnbyrdigt.

Tibetaneren giver en række oplysninger om denne mester, der bl.a. har til opgave at lede det angelsaksiske folk fremad mod et fælles mål og en fælles skæbne. Han kaldes også "*den engel-*

ske races mester". I fremtiden vil England og USA samarbejde for bevarelsen af fred i verden og medvirke til at håndtere verdensproblemerne på det økonomiske område.

Den engelske mester lever i England, og sammen med Rakoczy forbereder han Vestens evne til at fortolke esoterisk visdom. Tidligere havde han til opgave at organisere arbejderbevægelsen. Det blev en enorm succes. Tibetaneren siger lige ud, at det er en af Hierarkiets største succeser i nyere tid. I alle arbejdsorganisationer har denne mester anbragt sine betroede disciple. Det drejer sig om nøglepersoner som: Arbejdsledere, kapitalister, finanseksperter og sociale tænkere inden for industri og produktion, fagorganisation og handel.

Den engelske mesters samarbejde med Rakoczy – den nye Mahachohan – er uden tvivl en af årsagerne til, at han er valgt til at overtage det ubesatte embede som leder af 7. stråle. Der har været mange gætterier om, hvem der skulle overtage det vigtige embede, der nok bliver et af de vigtigste embeder i de kommende årtusinder, men fra pålidelig kilde ved man nu, at det er den engelske mester.

Polidorus Isurenus

– blev kendt pga. Geoffrey Hodsons esoteriske dagbog, *Light of the Sanctuary*. Polidorus Isurenus var i en lang periode Geoffrey Hodsons personlige vejleder. Polidorus Isurenus var i en tidligere inkarnation den esoteriske jødiske forfatter Filon fra Alexandria (ca. 10 f.Kr.-40 e.Kr.). I sin litteratur kombinerede han platonisk metafysik og pythagoræisk talmystik.

Polidorus Isurenus fortsatte på en måde sit tidligere arbejde gennem Geoffrey Hodson, for han inspirerede ham i udarbejdelsen af flere af de centrale værker, bl.a. *The Hidden Wisdom in the Holy Bible*, hvor den esoteriske fortolkning af både det gamle og ny testamente forklares.

4. stråle mestre

4. stråles nøgleord er skønhed, kunst, arkitektur og byplanlægning. Den kaldes også harmoniens stråle, og i relation til menneskeheden betyder det "harmoni gennem konflikt". Denne strålekvalitet vil få markant indflydelse efter år 2025.

Serapis Bey

Serapis Bey – 4. stråle chohan

Serapis Bey er en mester, man ikke ved særlig meget om. Han kaldes også "egypteren". Det siges, at han i længere tid har trukket sig tilbage for at forberede et nærmere samarbejde med devariget, så alle kunstens forskellige udtryksmidler kan udfolde sig på en helt ny og harmonisk måde. Sammen med 7. stråle vil de to strålekvaliteter reorganisere verden, hvor skønhed og kunst vil ændre verden på en helt ufattelig måde. Det siges, at verden vil forandre sig så hurtigt, at man i midten af dette århundrede vil opfatte nutiden som den mørkeste middelalder.

Mester P.

– er en mester med ukendt identitet. Fra Tibetaneren ved man, at han er en irsk født mester på 4. stråle. Han arbejder i Nordamerika under Rakoczys ledelse og kaldes derfor "amerikansk mester". Han arbejder med et projekt i forbindelse med Hierarkiets genkomst. Alt tyder på at han især arbejder med de nye psykologiskoler og -projekter, hvor ånden og sjælen får stadig mere plads i psykologien sammen med personligheden.

Jungs analytiske psykologi, Maslows humanistiske psykologi, Assagiolis Psykosyntese og Stanislav Grofs psykoterapi er uden tvivl inspireret af denne mester.

Leonardo da Vinci

– universalgeniet Leonardo da Vinci er ifølge esoteriske kilder blevet mester og sandsynligvis arbejder han på 4. stråle.

5. stråle mestre

Hilarion

Hilarion – 5. stråle chohan

I en tidligere inkarnation var Hilarion nyplatonikeren Jamblichos (250-326 e.Kr.). Tidligere inkarnerede han som den bibelske Paulus. Han havde stor indflydelse på den tidlige kristendom. Han var på dette tidspunkt endnu ikke mester, men havde dyb indsigt i den kristne esoterik, hvilket kommer til udtryk i flere af hans nytestamentlige breve.

Bibelen fortæller om hans forfølgelse af de første kristne. På en rejse til Damaskus blev han ramt af blindhed, og Jesus viste sig for ham og sagde: "*Saulus, Saulus, hvorfor forfølger du mig?*" Han blev derfor klar over sin store fejltagelse. Han tog navnet Paulus og blev en af kristendommens vigtigste fortolkere.

Konkret tænkning

5. stråle er videnskabens og den konkrete videns stråle. Den er et godt eksempel på, hvor hurtigt og gennemgribende en stråle kan forandre verden, for den begyndte sin globale aktivitet i 1775, og på bare et par hundrede år, har strålekvaliteten ændret verden både teknologisk og materielt. Det skyldes mest af alt, at Hierarkiet sørgede for, at der inkarnerede mange mennesker på 5. stråle i perioden, for de er i højere grad i stand til at respondere på 5. stråles impulser. Resultatet er den nuværende teknologiske civilisation.

Thomas Edison (1847-1931) er et godt eksempel på en epokegørende opfinder, der responderede på 5. stråle, men selvfølgelig er der utallige. For adskillige opfindere og forskere var det et problem, at impulserne til nye opfindelser blev modtaget samtidig af flere, og patentkontorerne havde derfor problemer med at finde ud af, hvem der skulle have æren for en opfindelse.

Copyright er en illusion

Et meget interessant spørgsmål rejser sig i den forbindelse: De fleste tror, at opfindelser og videnskabelige nyskabelser er noget, geniale mennesker har udtænkt, men sandheden er, *at der ikke kan opfindes noget i den fysiske verden, som ikke allerede findes på de højere plan.*

H.P. Blavatsky rejste i en periode sammen med Hilarion og omtalte ham som "*en græsk herre, som jeg har kendt siden 1860*". Han var medinspirator bag flere af H.P. Blavatskys faglitterære bøger, og han inspirerede Mabel Collins, da hun skrev *The Idyll of the White Lotus*. Senere, da hun skrev *Lys på Vejen*, var det igen Hilarion, der inspirativt var hovedansvarlig sammen med Venetianeren.

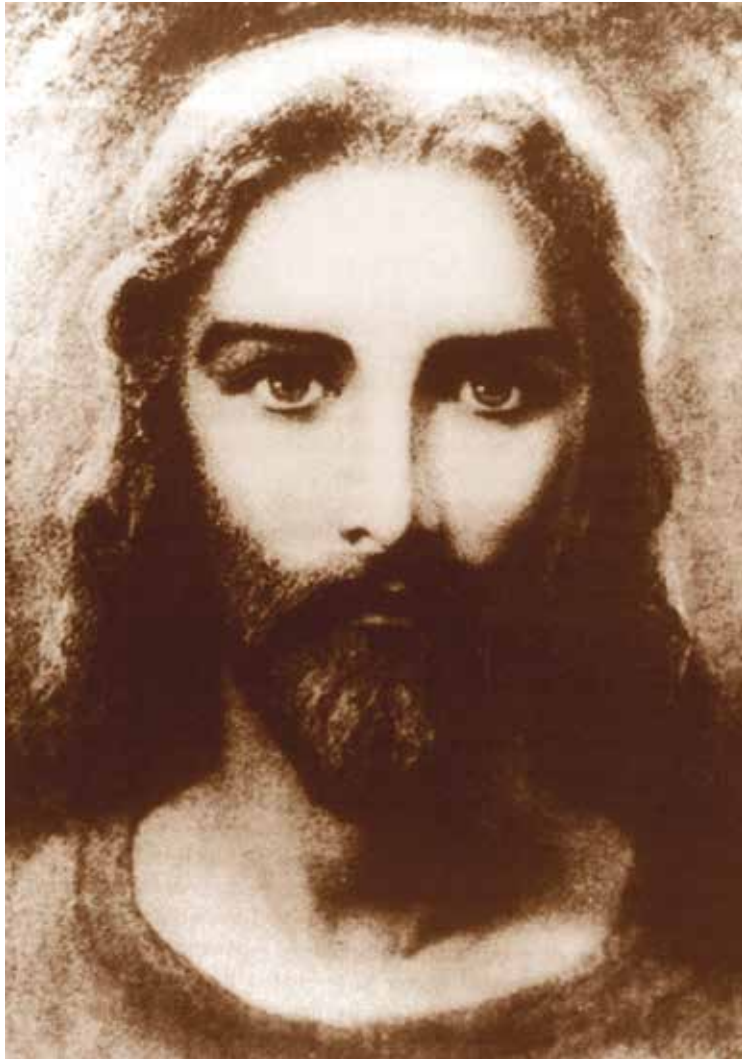
Den spiritistiske bevægelse

Hilarion var med til at tage initiativet til at igangsætte den spiritistiske bevægelse. I den forbindelse etablerede han et samarbejde med en ældgammel atlantisk loge, *Yucatanbroderskabet*, som var specialister i spiritisme, for den herskende religion på Atlantis praktiserede en form for spiritisme. Dette gamle atlantiske broderskab holder til på den yucataniske halvø i Mexico, og de har i årtusinder arbejdet med forbindelsen mellem den fysiske og astrale verden. Det var årsagen til, at det især var indianske vejledere, der prægede den spiritistiske bevægelse. Men da bevægelsen kun var interesseret i fænomener for fænomenernes skyld og ikke i den dybere åndelige betydning af arbejdet, trak Hilarion sin inspiration og energi fra bevægelsen.

I Europa og Nordamerika forbereder han i samarbejde med Rakoczy vejen for nogle af Hierarkiets medlemmer med 1., 2. og 3. indvielse og visse disciple på prøve, som er 7. stråle-psykikere. Ved hjælp af disse sensitive mennesker håber man, at man vil være i stand til at modvirke indflydelsen fra en række mentale magikere, som på grund af egoistiske motiver modarbejder Hierarkiets planer.

Hilarion hjælper Rakoczy, og en af de engelske mestre vil lidt efter lidt forberede grundlæggelsen af *Den Ene Fundamentale Skoles Fjerde Gren* – en af fremtidens vigtige esoteriske skoler. Denne gren er allerede ved at antage form, og den vil få sit hovedkvarter et sted i Vesten. Skolens hovedformål vil blive at instruere de mennesker, der især har at gøre med den kommende 6. rodrace engang i fremtiden.

6. stråle mestre

Jesus

Jesus – 6. stråle chohan

Jesus var en kendt person i flere af sine tidligere inkarnationer, hvor han arbejdede med trosforestillinger i Mellemøsten. Ifølge Tibetaneren blev han født som Josva, søn af Nun, der omtales i *Zacharias bog* i *Det Gamle Testamente*. Senere dukkede han op som Joshua⁵ på Ezras tid, hvor han tog 3. indvielse. Endelig blev han født som Jesus af Nazareth – den udvalgte indviende, der blev redskab for Kristus i de sidste tre år af sit arbejde, nemlig fra dåben i Jordanfloden til korsfæstelsen på Golgata.

Efter denne inkarnation lod han sig føde som Apollonius af Tyana (1. årh. e.Kr.). I denne inkarnation tog han mesterindvielsen – 5. indvielse. Han rejste rundt i det daværende romerrige og udførte mange helbredelser og mirakler.

Jesus og hans nærmeste medarbejdere forsøger at påvirke og inspirere de mange forskellige kristne retninger til en universel forståelse, som er fri for dogmer og ortodoksi. Det siges, at Jesus på grund af sit dybe engagement i kristendommens udbredelse, forstår den vestlige kulturs problemer bedre end nogen anden.

5 Joshua (hebræisk: יְהוֹשֻׁעַ Yehoshua).

Islam er en religion, der på mange områder minder om kristendommen. Ifølge Tiberianeren var Mohammed – stifteren af islam – en højt indviet discipel af Jesus. Jesus beskrives som en usædvanlig kompetent og intelligent lederskikkelse, og et af de medlemmer af Hierarkiet, der har meget stor visdom.

Den kristne og muslimske tidsalders mange mystikere og højt udviklede skikkelser udtrykker det smukkeste af 6. stråles kvaliteter – *hengivenhed og idealisme*. Men modsat har man også set denne stråles negative sider, når den kommer til udtryk gennem uudviklede mennesker – fanatisme, forfølgelse, inkquisition og selvmordsbombere. Det er problemer, der vil aftage, efterhånden som 6. stråles indflydelse toner ud og Den Nye Tidsalders energier tager til.

7. stråles mestre

Den engelske mester – 7. stråle chohan

Som tidligere nævnt leder den engelske mester 7. stråle, og det bliver 7. stråle, der vil dominere verden de næste ca. 2.500 år. 7. stråle vil blive styret i et samarbejde, der består af en række chohaner og mestre i en syntese af 1., 2., 3. og 7. stråle – dvs. Morya, Kuthumi, Rakoczy og den engelske mester.

Den Nye Tidsalders energikvalitet træder stadig tydeligere frem, fordi 7. stråle begyndte sin globale aktivitet i 1675. Og da det tager ca. 400 år, før en strålepåvirkning når sit zenit, kan man allerede nu se virkningerne på alle livets områder. Den kaotiske overgangsperiode, som menneskeheden befinder sig i, er kendetegnet ved, at der overalt i verden findes mennesker, som enten har 6. stråles kendetegn på godt og ondt – dvs. konservative og ortodokse mennesker, som ønsker at klamre sig til det kendte, og den voksende gruppe, som inkarnerer med 7. stråle-kvaliteter. Det er mennesker, der ønsker universalitet og syntese. De er modtagelige for samarbejde på alle livets områder og med alle slags mennesker og nationer. Denne voldsomme modsætning i de basale livsholdninger mellem to menneskegrupper, vil uundgåeligt medføre sammenstød og skabe problemer.

EU et godt eksempel

Man ser det tydeligt i forbindelse med skabelsen af EU, hvor 27 forskellige nationer forsøger at arbejde sammen, og hvor modstanden i medlemslandene deler befolkningerne op i to næsten lige store grupper. Men på trods af de store problemer, er 7. stråle-projektet ved at tage form, og resultatet er, at krige mellem de europæiske nationer er utænkeligt, selvom krige altid har kendetegnet den europæiske historie med ufattelige omkostninger og lidelser til følge.

7. stråle vil feje gennem hele verden, og i løbet af få årtier vil strålekvaliteten ændre de politiske, økonomiske og sociale systemer. Gradvis vil der opstå samarbejds- og broderskabsånd. Processen bliver hjulpet på vej af truslen om klimakatastrofer, finansielle kriser og sammenbrud, energimangel, uoverskuelige sultproblemer, flygtningestrømme og den alt for store sociale afstand mellem i- og ulande. Det er problemer, der kun kan løses, hvis menneskeheden samarbejder – men det haster!

De store globale problemer er uden tvivl fremprovokeret af Shamballa for at nedbryde modstanden mod Den Nye Tidsalders syntesedannende impulser. Det er fristende at pege på et menneske, der personificerer den nye tids kvaliteter, og som holder taler om og forsøger på at få gennemført 7. stråle-kvaliteter i et moderne samfund, nemlig USA's præsident Barack Obama. For mange er han lidt af en gåde. Han giver udtryk for de holdninger, der ligger latent i ethvert menneske, men som alt for mange har tvivlet på kunne lade sig gøre. Menneskeheden udgør en enhed, og hvis blot ét menneske og én gruppe omkring dette menneske, demonstrerer disse idealer i praksis, så danner de *morfogenetiske felter*, der påvirker hele menneskeheden. Heri ligger menneskehedens håb. Hvis alle siger til sig selv og sammen: "Yes we can" – så *bliver* det virkelighed!

Andre mestre

I den seriøse esoteriske litteratur nævnes andre mestre – eksempelvis Kourious, Tuitit Bey og Septimus. Mange flere navne er nævnt i esoteriske bøger og omtalt af forskellige organisationer, men om der er tale om sande mestre, er vanskeligt at sige.

Selvfølgelig har utallige markante åndelige og lysende skikkelser i tidernes løb opnået mesterskab. Der kan blot nævnes navne som: Patanjali, Mahavira (540-468 f.kr.), Lao Tse (500 f.kr.), Konfutse⁶ (500 f.kr.), Tsong Khapa (1357-1419), Milarepa (1052-1135), Sokrates (469-399 f.kr.), Platon (427-347 f.kr.), Frans af Assisi (1182-1226), Meister Eckehart (1260-1327) – m.fl.

Det var H.P. Blavatsky, der introducerede spørgsmålet om mestrene. Hun var selv discipel af Morya og blev trænet af ham i Tibet. Flere år senere, da hun havde forladt Indien og boede i Europa, hvor hun arbejdede med *Den Hemmelige Lære*, fik hun besøg af adskillige mestre, som gav deres bidrag til dette store værk. På et tidspunkt spurgte hun en af mestrene, om de ville lade sig portrættere af en kendt og dygtig tysk maler ved navn Hermann Schmiechen. Flere af mestrene accepterede det. Hvis kunstneren efter mestrenes mening ikke havde fundet det rigtige udtryk på maleriet, tog de selv penslen, og arbejdede med maleriet til de var tilfredse.

Malerierne befinder sig i Det Teosofiske Samfunds hovedkvarter i Adyar (tidligere Madras) i Indien. Senere er fotografiske kopier af disse malerier spredt rundt om i verden. På et tidspunkt beklagede Kuthumi, at spredningen havde fundet sted, for billederne blev misbrugt til at stille ind på mestrene. Det medførte, at de måtte bruge energi på at afværge denne påvirkning for at få den arbejdsro, som er absolut nødvendig for deres arbejde.

For de, der ønsker mere viden om Hierarkiet og de forskellige mestre og chohaner, er der en litteraturliste til slut i artikelserien.

⁶ Konfutse (kinesisk: 孔夫子 Kōngfūzǐ; eller 孔子 Kōngzǐ). Også kendt under navnet Confucius, Konfucius, Kong Fuzi, Kon-fut-se eller Kung Fu-tzu.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk